

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5659

гр. София, 05.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

като разглежда докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110167926 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава 25 ГПК.

Образувано е въз основа на искова молба, с която Ц. Д. Ц. е предявил срещу Апелативен съд – София осъдителен иск, на основание чл.357,ал.1 вр. чл.128,т.2 от КТ за заплащане на сумата в общ размер **25 935 лева**,представляваща разликата между полученото трудово възнаграждение и това, което му се дължи, според индексацията на възнаграждението според диапазона на колони 5 и 6 от Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата, за периода 2021год.,2022год. и 2023год., формирана от разликата между полученото от ищеца трудово възнаграждение и това, което реално е следвало да получи, съобразно индексацията на възнаграждението му според диапазона на колони 5 и 6 от Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата, за периода 2021г., 2022 г. и 2023 г.,ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 12.12.2023 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ заплащане.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от името на ответника в производството.

Съдът намира, че наведените от ответника възражения за нередовност на исковата молба са неоснователни. Същевременно съдът констатира, че от ищеца не е посочен конкретен период, за който се претендира процесната сума за главница. Посочено е общо, че същата е останала дължима за 2021 г., 2022 г. и 2023 г., без обаче да е конкретизиран период на претенцията, още повече, че исковата молба е депозирана в съда на 12.12.2023 г., т.е. преди края на календарната 2023 г.

В тази връзка на ищеца следва да бъдат дадени указания, в едноседмичен срок от съобщаването уточни претенцията си за главница, като посочи конкретния период /с конкретно посочване на начална и крайна дата/, за който същата се претендира.

Съдът констатира, че в исковата молба не е посочена банкова сметка на ищеца, поради което следва да се дадат указания на ищеца за посочването ѝ.

Независимо от горното и за процесуална икономия, делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Искането на ищеца за допускане изслушване на съдебно-счетоводна експертиза, със задачи, формулирани в исковата молба, е допустимо, относимо е към предмета на делото, и е необходимо за правилното му решаване, поради което следва да бъде уважено.

Искането на ответника, на основание чл. 192 ГПК, да бъде задължено трето

неучастващо в производството лице, а именно Висш съдебен съвет, да представи по делото намиращ се у него документ, а именно Протокол № 10/17.07.2020 г. на Комисия „Съдебна администрация“ към ВСС, следва да бъде уважено, доколкото искането е допустимо, относимо е към предмета на спора и е необходимо за изясняване на факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на делото.

На основание чл.312, ал.1, т.2 вр. чл.310, т.1 вр. чл.146 от ГПК, съдът изготви следния ПИСМЕН ДОКЛАД:

1.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения :

В исковата си молба ищецът твърди, че се намирал в трудово правоотношение с Върховен касационен съд от 2017год. ,по силата на трудов договор като заемал длъжността „главен експерт-инженер“,а след това по силата на допълнително споразумение към трудовия договор заемал длъжността „Ръководител сектор“Експлоатация на сгради и съоръжения“.

Поддържа, че считано от 15.07.2020 г. всички служители по трудови договори в отдел „Стопанисване сградата на съдебната палата – гр. София“, работещи по трудови правоотношения с Върховен касационен съд, били прехвърлени в Апелативен съд – София въз основа на Решение на Пленума на ВСС от 30.04.2020 г., с което отнето стопанисването на недвижим имот, находящ се в гр. София, р-н Триадница, бул. Витоша № 2, ПИ с пл. № 1, ЦГЧ – Триадница, кв. 253, заедно с построената в него административна сграда – съдебна палата, от председателя на Върховен касационен съд и стопанисването е възложено на председателя на Апелативен съд – София. Посочва се, че нито ищеца, нито който и да е от прехвърлените служители от структурата на ВКС към административната структура на Апелативен съд – София, е сключвал нов трудов договор с административния ръководител на Апелативен съд – София, поради което и счита, че всички права по сключените с Върховен касационен съд трудови договори са се запазили, включително и за индексирание на основните трудови възнаграждения на служителите. Поддържа, че трудовият му договор с Върховен касационен съд не е прекратен, както и че при прехвърлянето му в администрацията на Апелативен съд – София е бил запазен размерът на трудовото му възнаграждение, поради което и въз основа на този именно размер, следвало да бъде извършено индексирание на основното му трудово възнаграждение. Оспорват се правомощията на ВСС, да прекратява трудовото правоотношение между ищеца и Върховен касационен съд, респективно да го назначава при друг работодател. Поддържа, че въпреки отправени покани до административния ръководител на Апелативен съд – София, не му били заплатени дължимите разлики в трудовото му възнаграждение, при съобразяване правилата за прилагане на Класификатора на длъжностите, т.е.като му бъде индексирание възнаграждението като на служител на Върховен касационен съд. Предвид гореизложеното се моли за уважаване на предявения иск и за осъждането на ответника да заплати в полза на ищеца сумата от общо 25935 лева, представляваща незаплатено трудово възнаграждение за 2021 г., 2022 г. и 2023 г., формирана от разликата между полученото от ищеца трудово възнаграждение и това, което реално е следвало да получи, съобразно индексацията на възнаграждението му според диапазона на колони 5 и 6 от Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата, за периода 2021г., 2022 г. и 2023 г.,ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 12.12.2023 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ заплащане. Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от името на ответника в производството, с който се оспорва предявения иск, както по основание, така и по размер. От името на ответника се поддържа, че считано от 15.07.2020 г. работодател на ищеца е именно Апелативен съд – София.. Посочва се, че с Решение на Пленума на ВСС по протокол № 24 от 04.02.2021 г. и Решение на СК на ВСС по протокол № 18 от 09.06.2020 г., е прието, че с процесния случай става въпрос за съкратени щатни бройки от администрацията на ВКС и разкрити нови такива в администрацията на Апелативен съд – София, което води до извод, че трудовите правоотношения на тези служители с ВКС са прекратени, което не ги прави прехвърлени в Апелативен съд – София, по смисъла на § 1 от

ПЗР на ППКДАС, касаещ прехвърляне на съдебни служители, като в мотивите на горепосочените решения изрично било посочено, че СК на ВСС не е възразила съдебните служители, отговарящи за съдебното имущество да бъдат назначени в Апелативен съд – София със запазване на размера на трудовите си възнаграждения, но индексирането на същите следвало да се извърши след изравняване на заплатите им с тези длъжности за съответното ниво – в случая апелативно. В тази връзка се сочи, че в колони 5 и 6 от Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата, е определен диапазона на трудовите възнаграждения на служителите за длъжностите във ВКС и ВАС, а в колони 7 и 8 се определя диапазона на трудовите възнаграждения на служителите за длъжностите в апелативните съдилища.

Предвид горното се поддържа, че при назначаването на ищеца при работодателя Апелативен съд – София, същият е бил със запазено възнаграждение в диапазона по колона 5 и 6 от Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата, което е в размер значително надвишаващ размера на възнаграждението на служителите, заемащи напълно идентични щатни длъжности, определено по колони 7 и 8 от Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата. Сочи се, че неприлагането на индексация на възнаграждението на ищеца е поради липса на законово основание за това, доколкото в Решение на Комисия „Съдебна администрация“ към СК на ВСС по протокол № 19 от 16.12.2020 г., е посочено, че възнагражденията на прехвърлените служители не следва да се индексират до изравняването им с тези на сходни или същи длъжности за съответната група, съгласно Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата. Предвид изложените съображения, моли, за постановяване на решение, с което да бъде отхвърлен предявения иск. Претендират се разноси.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възразенията на ответника :

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ.

3. Права и обстоятелства, които се признават:

Съдът, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, отделя за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството: че ищецът се намирал в трудово правоотношение с Върховен касационен съд, възникнало по силата на Споразумение № 857/04.01.2021 год., на основание чл. 96 вр. чл. 107 и чл. 70, ал. 1 и ал. 2 от КТ като заемал длъжността „главен експерт-инженер“, а след това по силата на допълнително споразумение № 221/13.02.2020 год. заемал длъжността „Ръководител сектор“ Експлоатация на сгради и съоръжения“, считано от 01.01.2020 год.; че считано от 15.07.2020 г. всички служители по трудови договори в отдел „Стопанисване сградата на съдебната палата – гр. София“, работещи по трудови правоотношения с Върховен касационен съд, били прехвърлени в Апелативен съд – София, въз основа на Решение на Пленума на ВСС от 30.04.2020 г., с което е отнето стопанисването на недвижим имот, находящ се в гр. София, р-н Триадица, бул. Витоша № 2, ПИ с пл. № 1, ЦГЧ – Триадица, кв. 253, заедно с построената в него административна сграда – съдебна палата, от председателя на Върховен касационен съд, и стопанисването е възложено на председателя на Апелативен съд – София.

4. Обстоятелства, които не се нуждаят от доказване:

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти, които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл. 155 ГПК, нито факти, за които да съществуват законови презумпции (чл. 154, ал. 2 ГПК).

5. Разпределение на доказателствената тежест :

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че през процесния период е бил в трудово правоотношение с ответника; че е престирил труд, съобразно уговореното между страните по трудовото правоотношение; че при извършеното на 15.07.2020 г. прехвърляне на всички служители по трудови договори в отдел „Стопанисване сградата на съдебната палата – гр. София“, работещи по трудови правоотношения с Върховен касационен съд, в Апелативен

съд – София, въз основа на Решение на Пленума на ВСС от 30.04.2020 г., с което е отнето стопанисването на недвижим имот, находящ се в гр. София, р-н Триадница, бул. Витоша № 2, ПИ с пл. № 1, ЦГЧ – Триадница, кв. 253, заедно с построената в него административна сграда – съдебна палата, от председателя на Върховен касационен съд, и стопанисването е 4 възложено на председателя на Апелативен съд – София, е налице запазване на трудовото правоотношение във вида, в който е бил преди това прехвърляне с произтичащите от това последици, включително в частта касаеща трудовото възнаграждение, включително и право на индексация на трудовото възнаграждение на ищеца в диапазона по колона 5 и 6 от Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата.

В тежест на ответника при установяване на горните факти е да докаже заплащането на трудовото възнаграждение, както и обстоятелствата изключващи или намаляващи задълженията му в претендирания с исковата молба размер, включително възраженията си, че при извършеното прехвърляне на всички служители по трудови договори в отдел „Стопанисване сградата на съдебната палата – гр. София“, работещи по трудови правоотношения с Върховен касационен съд, в Апелативен съд – София, въз основа на Решение на Пленума на ВСС от 30.04.2020 г., с което е отнето стопанисването на недвижим имот, находящ се в гр. София, р-н Триадница, бул. Витоша № 2, ПИ с пл. № 1, ЦГЧ – Триадница, кв. 253, заедно с построената в него административна сграда – съдебна палата, от председателя на Върховен касационен съд, и стопанисването е възложено на председателя на Апелативен съд – София, трудовото правоотношение между ищеца и Върховен касационен съд е прекратено и на негово място е възникнало ново правоотношение между ищеца и Апелативен съд – София, което изключва възможността за индексирание възнаграждението на ищеца в диапазона по колона 5 и 6 от Класификатора на длъжностите в администрацията на съдилищата.

На основание чл.312, ал.1, т.3 от ГПК съдът **ПРИКАНВА** страните към **СПОГОДБА**, като при постигане на съдебна спогодба между тях, съдът ще прекрати разглеждането на делото, защото същата има значение на влязло в сила съдебно решение и не подлежи на обжалване пред по-горен съд.

Така мотивиран и на основание чл. 312, ал.1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ искова молба вх. № 356673/12.12.2023 г., подадена от Ц. Д. Ц. против Апелативен съд – София като **УКАЗВА** на ищеца Ц. Д. Ц., в едноседмичен срок от съобщаване на настоящото определение, да отстрани констатираните в мотивната част на настоящото определение нередовности на исковата молба, като: 1. да уточни претенцията си за главница, като посочи конкретния период /с конкретно посочване на начална и крайна дата/, за който същата се претендира. 2. посочи банкова сметка или друг начин на плащане на претендираните в настоящото производство суми.

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО съобразно изложените по-горе мотиви.

ПРИКАНВА страните към спогодба.

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, формулирани в исковата молба, при депозит в размер на 400 лева, вносими от бюджета на съда. **НАЗНАЧАВА** за вещо лице Сашка Филева Войнска, специалност: Икономика - Бизнес администрация, тел. 0895557458.

ЗАДЪЛЖАВА, на основание чл. 192 ГПК, трето неучастващо в производството лице, а именно Висш съдебен съвет, да представи по делото намиращ се у него документ, а именно Протокол № 10/17.07.2020 г. на Комисия „Съдебна администрация“ към ВСС

НАСРОЧВА о.с.з за 29.02.2024 година в 09,40 часа, за когато да се призоват

страните и вещото лице.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, на ищеца – и препис от отговора и доказателствата към него.

УКАЗВА на страните, че **в едноседмичен срок** от получаване на определението могат да вземат становище по доклада и да предприемат съответните процесуални действия, включително представяне на доказателства, като в противен случай губят възможността да сторят това по-късно.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____